

Preken 5. mai 2016

Kristi himmelfartsdag i Lørenskog kirke

Kapellan Elisabeth Lund

For litt over 4 måneder siden sto jeg her i kirka og snakka om et barn som var født.

Og kirka var full av mennesker som var med på å feire det.

For det var julaften og vi feira at Gud har kommet ned hit til jorda da Jesus ble født.

Fordi Gud hører til her nede.

I dag er kirka også full med dere som er her for å feire at fem små barn skal bli døpt.

Fordi de hører til hos Gud.

Og vi feirer også Kristi himmelfartsdag.

At Jesus, som en gang kom ned som et lite barn, dro opp til himmelen igjen.

I dag kan vi se at det er en forbindelse mellom jord og himmel.

Mellom Gud og mennesker. Gud har åpna en vei som går begge veier.

Himmelen står åpen over oss.

Inger leste nettopp en bibeltekst som er fra en bønn Jesus ba til sin Far i himmelen. Der sier han noe om det evige livet. Og når Jesus snakker om det evige livet, så er ikke det bare det som skjer etter at vi er døde.

Det evige livet starter med en gang vi kobles sammen med Gud.

Og Jesus sier at det evige liv er at vi kjenner Gud.

Gud vil at vi skal få kjenne ham, og den kjærligheten han har til oss.

Det å kjenne noen handler om å ha en relasjon, om å dele noe med hverandre. Og vi vet at jo mer tid vi bruker sammen, jo bedre blir vi kjent. Men så er vi jo travle da, og har ikke så mye tid alltid.

Jeg leste et sted at vi mennesker egentlig liker å stresse. Tror dere det? Ikke sånn at vi liker det når stressnivået blir så høyt at vi går med skuldrene oppunder øra, og det knyter seg i magen og vi sover en meter over madrassen.

Men før vi kommer dit, når vi bare er opptatte og må skynde oss og har mye vi skal rekke. Så liker vi det litt.

Jeg merker iallfall at jeg liker kjempegodt å føle meg effektiv. Å få gjort mye på en gang. Komme hjem fra jobben, sette på vaskemaskinen, oppvaskmaskinen, rydde, sette en brøddeig, lage middag og hjelpe barna med lekser. Og alt på en gang.

Og noen ganger få tatt noen telefoner også, mens jeg kutter opp gulrøttene. Så får jeg tatt vare på relasjonene til andre mennesker på en effektiv måte. Det kan man jo også gjøre på Facebook. Et klikk på likeknappen og du viser at du ser noen. Kan rekke mange relasjoner på en kveld da.

Men vi kommer ikke så innmari nær hverandre når vi er så travle.

Jeg tror at under alt det vi skynder oss å få gjort, så lengter vi etter noe mer. Etter noe varig. Noe ekte.

Noe som kobler oss på det egentlige livet.

Dere som sitter her på første rad i dag, har ganske nettopp fått et nytt liv, en ny liten sjef i familien.

Jeg husker da jeg skulle få mitt første barn. Da hadde jeg masse planer om alt jeg skulle få gjort i permisjonstida. Men som de fleste andre, ble det ikke så mye av de planene.

For jeg ble mamma.

Til ei lita jente som trengte nesten alt jeg hadde å gi.

Ho trengte i alle fall masse tid med oss som ble foreldre.

Vi ble satt inn i en ny relasjon, og alt handla om å bli kjent med det nye lille mennesket. Og at hun skulle bli kjent med oss.

Jesus sa en gang at vi må bli som et lite barn for å komme inn i hans rike.

De små barna her er opptatt av å være sammen med dere foreldre. De vil ha tid med dere. De vet at de hører til hos dere, og de stoler på at dere gir dem det de trenger. Sånn kan vi få være hos Gud.

Han vil være sammen med oss. Han vil gi oss sin kjærighet og det evige livet. Vi hører til hos Gud, og han har masse tid til oss hvis vi vil være sammen med ham.

I dag skal NN bli døpt.

Dere som er foreldre og faddere vil gi barna det beste, og i dag bærer dere dem fram hit til en døpefont som står under en åpen himmel.

Dere bærer dem inn i en relasjon til Gud.

På Kristi himmelfartsdag dro Jesus opp til himmelen. Ikke for å bli borte fra oss mennesker, men for å kunne være sammen med oss på en annen måte. For å ikke være begrensa av en fysisk kropp som bare var et sted av gangen. Nå er Gud nær oss hele tiden. Og når barna blir døpt blir de kobla sammen med Gud. De får del i det evige livet.

Det er noe som er varig, og noe som er ekte.

Det er rart med sånne ting vi lengter etter.

Noen ganger ligger det rett foran nesa på oss.

Eller vi har det allerede i oss.

Gud er her, og vi bor under en åpen himmel.

Amen